ἦταν πλημμυρισμένος στὰ αἵματα κ' εἶχε μελανιάσει. Τὰ μάτια του εἰχαν διασταλῆ τόσο φριχτά, ὥστε νόμιζε κανεὶς ὅτι θὰ χυθοῦν ἀπὸ τὶς κόγχες τους. Μὰ δὲν ἄνοιγε τὸ στόμα του γιὰ νὰ προδώσῃ τοὺς συντρόφους του.

—Δὲν θὰ πῶ λέξι, φώναζε σιοὺς πόλισμαν. Μπορεῖτε νὰ μὲ κομματιάσετε. Μὰ δὲν ξέρω τίποτε.

Ἐκεῖνοι γελοῦσαν εἰρωνικὰ μὲ τὴν ἀφέλειά του.

—Ἔννοια σου, τοῦ ἔλεγαν, μὴ θιάζεσαι! Ἔχουμε ἀκόμη καιρὸ γιὰ νὰ σὲ κάνουμε ν' ἀλλάξῃς γνώμη.

Κι' ἀρχισαν νὰ τοῦ δίνουν τρομαχτικὲς κλωτσιὲς κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιὰ ποὺ τοῦ προκαλοῦσαν φριχτοὺς πόνους. Μὰ ὁ Ροῦμορ ἔμενε βουβός. Οἱ ἀστυνομικοὶ μετὰ ἀπὸ δυὸ ὧρες ἐξαντλημένοι φώναξαν τέσσερες συναδέλφους τους νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν. Τώρα εἶχ' ἔρθει ἡ σειρὰ τῶν πιὸ ἀνατριχιαστικῶν βασανιστηρίων. Οἱ τέσσερες ἀστυνομικοὶ εἶχαν κτηνώδεις φυσιογνωμίες σαδιστῶν καὶ χαιρόντουσαν γιὰ τὴν καινούργια διασκέδασί τους. Μπῆκαν στὸ δωμάτιο κουβαλῶντας μαζύ τους ἕνα μικρὸ κουτὶ μὲ παράξενα ἐργαλεῖα. Παρέλαβαν τὸν γκάγκστερ, τὸν ἔδεσαν ἀνάσκελα στὸ πάτωμα σὲ τέσσερες χαλκάδες καὶ ἄρχισαν τὴ δουλειά τους. Μὲ τὶς μικρὲς μεταλλλικὲς τανάλιες τοῦ ἔβγαζαν ἕνα-ἕνα τὰ νύχια τῶν ποδιῶν, ἐνῶ ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τοῦ ἔβαζε καυτὰ αὐγὰ κάτω ἀπὸ τὶς ἀμασχάλες. Ὁ γκάγκστερ τώρα οὐρλιαζε τόσο σπαραχτικά, ὥστε νόμιζε κανεὶς ὅτι θὰ βγῇ ἡ ψυχή του. Ἔπειτα ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του. Οἱ ἀστυνομικοὶ χωρὶς νὰ συγκινηθοῦν, τοῦ ἄδειασαν πάνω στὸ γυμνὸ σῶμα ἕνα κουβὰ παγωμένο νερὸ γιὰ νὰ τὸν κάνουν νὰ συνέλθῃ. Ἔπειτα ἄρχισαν νὰ τὸν δέρνουν μὲ συρμάτινους βούρδουλες, τὴ περίφημη «γάτα μὲ τὶς ἑφτὰ οὐρές». Τὸ αἷμα τοῦ ἐγκληματίου τώρα σκορπιζόταν παντοῦ. Γιὰ δεύτερη φορά, ὁ Ροῦμορ ἔχασε τὶς αἰσθήσεις του. Μὰ πάλι οἱ ἀστυνομικοὶ τὸν ἔκαιαν νὰ συνέλθῃ. Ὕστερα τὸν ἔλυσαν ἀπὸ τοὺς ματωμένους χαλκάδες, τὸν ἔστησαν ὄρθιο κι' ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἄρχισε νὰ τοῦ σφίγγῃ τὸ λαιμὸ μὲ τὸ γιακᾶ του. Ἔπειτα ὅλοι κατόπιν τὸν κτυποῦσαν μὲ δύναμι στὸ λαιμὸ καὶ τοῦ ἔκοβαν τὴν ἀναπνοή του. Ὕστερα τὸν πιάσαν ἀπὸ τὰ μαλλιὰ κι' ἄρχισαν νὰ τοῦ στρίβουν τὸ κεφάλι.

—Ἔλεος! φώναξε σπαραχτικὰ ὁ ἐγκληματίας.

—Ὁμολόγησε, ἀλλοιῶς θὰ σὲ βασανίζουμε ὅλη τὴ νύχτα, τ' ἀπάντησαν οἱ ἀστυνομικοί.

—Ἔλεος, φώναξε πάλι μὲ μισοσβησμένη φωνὴ ὁ Ροῦμορ. Θὰ σᾶς ἀποκαλύψω τοὺς συντρόφους μου.

Τὴν ἄλλη μέρα οἱ ἄλλοι δυὸ γκάγκστερς συλλαμβανόντουσαν ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς. Ὅσο γιὰ τὸν Ροῦμορ, πέθανε μὴ μπορῶντας ν' ἀνθέξῃ στὰ φριχτὰ βασανιστήριά τους.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θριάμβευσε ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ Ἀμερικανικὴ δικαιοσύνη! Καταλαβαίνετε λοιπὸν ὅτι ἔχω δίκηο νὰ κατηγορῶ τοὺς Ἀμερικανοὺς ἀστυνομικοὺς ὅτι εἶνε χειρότεροι ἀπὸ τοὺς ἐγκληματίες. Γιατὶ γιὰ νὰ συλλάβουν ἕναν κοινὸ λωποδύτη τὶς περισσότερες φορὲς μεταβάλλονται σὲ δημίους. Οἱ 'Αμερικανοὶ ἀστυνομικοὶ εἶνε οἱ πιὸ ἄγριοι κ' οἱ πιὸ ἐγκληματικοὶ ἀστυνομικοὶ ὅλου τοῦ κόσμου!»

Ὕστερα λοιπὸν ἀπ' ὅλο αὐτὸ τὸ ὑβρεολόγιο, πολὺ φυσικὸ ἦταν βέβαια οἱ Ἀμερικανοὶ νὰ ἐξαγριωθοῦν ἐναντίον τοῦ Μάνουελ Θόμψων καὶ νὰ τὸν ἀπειλοῦν ὅτι θὰ τὸν λυντσάρουν ἂν τολμήσῃ νὰ ξαναπατήσῃ στὴν πατρίδα τους. Καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια, ἔχουν ἀπόλυτο δίκηο! Μὰ κι' ὁ Θόμψων ἔχει κι' αὐτὸς δίκηο νὰ τοὺς γράφῃ ὅσα τοὺς γράφει... ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΠΑΝΤΙΕ

ΤΑ ΑΜΙΜΗΤΑ

ΜΙΑ ΑΝ ΦΟΡΑ

Πρὸ χρόνων ἔπιασε φωτιὰ σ' ἕνα δάσος, ἀλλὰ οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεως στὴν ὁποία ἀνῆκε αὐτὸ κατώρθωσαν καὶ τὴν ἔσβησαν. Τὴν ἴδια μέρα λοιπὸν ὁ ἀνθυπομοίραρχος Β'., ποὺ ἔλαβε μέρος στὴν κατάσβεσι τοῦ πυρός, ἔστειλε μιὰ σχετικὴ ἀναφορὰ πρὸς τὴν Μοιραρχία, μὲ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφή: «Εὐπειθῶς ὑποβάλλω συνημμένως τὴν πυρκαϊὰν τοῦ δάσους!..»

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ

ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΜΕΛΙΣΣΙΟΥ

Στὸ Μόναχο, κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς παραστάσεως σ' ἕνα θέατρο, εἰσόρμησε μέσ' στὴν σάλλα ἕνα παραπλανημένο μελίσσι καὶ προκάλεσε ἀφάνταστο πανικὸ μεταξὺ τῶν θεατῶν.

Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ πρωτοφανοῦς καὶ ἀδικαιολογήτου πανικοῦ, ἦταν νὰ τραυματιστοῦν σοβαρῶς περὶ τὰ 15 ἄτομα.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ἡ εὐτυχία ἑνὸς παντρεμμένου ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται προπάντων ἀπὸ τὶς ἄλλες γυναῖκες, παρὰ ἀπὸ τὴν συζύγό του. Οὐάϊλδ

***

Κανένας πόνος δὲν ὑπάρχει, ποὺ νὰ μὴν ἀνακουφίζεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Ὅλες ἡ μελαγχολίες σκορποῦν μπρὸς στὶς ἀχτῖνες τῆς ἀγάπης, ὅπως ἡ καταχνιὲς στὶς ἀχτῖνες τοῦ ἥλιου. Α. Δουμᾶς, υἱός

***

Ὁ ἔρως εἶνε σὰν τὶς κολλητικὲς ἐπιδημίες: Ὅσο περισσότερο τὶς φοβᾶται κανείς, τόσο περισσότερο κινδυνεύει νὰ προσβληθῇ ἀπ' αὐτές. Σαμφὸρ

***

Κανένας δὲν μπορεῖ ν' ἀποφύγῃ τὸ θάνατο καὶ τὴν ἀγάπη, ἐκτὸς ἂν εἶνε Θεός. Συχνὰ ὅμως, πολὺ συχνά, κ' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ θεοὶ ἔπεφταν θύματα τῆς ἀγάπης. Πουμπλιος Σύρος

***

Ὁ ἔρως εἶνε τεμπέλης κ' ἐχθρὸς τῆς ἐργασίας. Βρίσκεται διαρκῶς μπρὸς στὸν καθρέφτη καὶ καμαρώνει τὸν ἑαυτό του. Εὐριπίδης

***

Ὁ μικρός, ξυπόλυτος καὶ τυφλὸς Ἔρως, τρέχει παντοῦ, νύχτα καὶ μέρα. Βγάζει δὲ ὅλου τοῦ κόσμου τὰ μάτια, γιατὶ ἔχασε κ' αὐτὸς τὰ δικά του κι' εἶνε θεότυφλος!... Σαίξπηρ

***

Ὁ ἔρως;... Μὰ εἶνε ἀπλούστατα μιὰ μανία! Μ. Στούαρτ

***

Ἔρως!... Εἶσαι τύραννος καὶ σὲ μισῶ!... Ἐσὺ καταστρέφεις τὴν ἀρετὴ κ' ἀδηγεῖς στὴν ἁμαρτία καὶ στὸν τάφο! Σαμφὸρ

***

Εἶσαι νέος;... Ἀγάτησε!... Τί ἄλλο χρειάζεται ἡ νεότης;... Τί χρειάζεται ἡ ζωὴ ὁίχως ἔρωτα; Σεναγκοὺρ

***

Ἀγάτησέ με, φίλη μου, εἶνε ταχὺς ὁ βίος, ἐμεῖς πρὸ μίαν στιγμὴν καὶ σπάχτη αἰωνίως! Σ. Βασιλειάδης

***

Νὰ ζήσουμε, Λεσβία μου, ἐμεῖς καὶ ν' (ἀγαπᾶμε,
τί λὲν οἱ γέροι οἱ αὐστηροί, καθόλου μὴ (γροῦμε!
Κάτουλλος

***

Ρίξε τὰ νυστέρια σου, γιατρέ! Πέταξε τὰ φάρμακα σου!... Ἀρρώστειες, σὰν τὴν ἀρρώστεια τῆς καρδιᾶς, μονάχα ὁ χάρος τὶς γιατρεύει... Ραμπιτρανάθ Ταγκὸρ

***

Ὅταν κατηγορεῖτε ὅλες γενικῶς τὶς γυναῖκες, ὅλες ἐξεγείρονται ἐναντίον σας. Ὅταν ὅμως τὶς κατηγορεῖτε μιὰ - μιὰ χωριστά, ὅλες συμφωνοῦν μαζύ σας. Ι. Κλαρετὶ

***

Ἡ γυναῖκα δίδαξε στὸν ἄνδρα τὴν εὐγένεια, τὴ διάκριση καὶ τὴν ὑπερηφάνεια. Μᾶς δίδαξε ἐπίσης καὶ τὴν τέχνη νὰ ἀρέσουμε. Ἀνατὸλ Φρὰνς

***

Ἡ γυναῖκες δίνουν στὴ φύσι ὅτι πρισσεύει ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

***

Ὅταν τὰ μάτια τῆς γυναίκας γεμίζουν ἀπὸ δάκρυα, τότε ὁ ἄνδρας εἶνε ἐκεῖνος ποὺ ἀρχίζει νὰ μὴ βλέπῃ καθαρά.

***

Ὅταν τὰ σκοτάδια μιᾶς θλιβερῆς ζωῆς τὰ φωτίσει μιὰ ἀχτίδα παρηγορίας, αὐτὴ ἡ ἀχτίδα εἶνε ὁ ἔρως... Ρ. Ταγκὸρ

***

Ὁ ἔρως εἶνε ἕνα ὁλόδροσο πυπμάκι στὶς ἐρημιὲς τῆς ζωῆς μας κ' ἡ γυναῖκα εἶνε τὸ γάργαρο νερό του, ποὺ ἀνακουφίζει τοὺς πόνους καὶ τὴ δίψα μας. Σερβικὸ Γνωμικὸ

***

Εὐκολότερα βρίσκεις γυναῖκα χωρὶς κανέναν φίλο, παρὰ γυναῖκα μὲ ἕναν φίλο μονάχα!... Λαμπρυγιὲρ

***

Ἡ γυναῖκα πλάστηκε περισσότερο γιὰ ν' ἀγαπιέται, παρὰ γιὰ ν' ἀγαπᾷ. Ὅπως τὰ λουλούδια, δηλαδή, ποὺ τίποτε δὲν νιώθουν ἀπὸ τὸ ἄρωμά τους, ἐνῶ τὸ παρέχουν σ' ὅλο τὸν ἄλλο κόσμο, γιὰ νὰ τὸ μυρωστῇ καὶ νὰ τὸ χαρῇ.

Παλὸ Γνωμικὸ